

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 202.

Tredie Session.

98de Møde.

Onsdagen den 10de Marts.

(Fortf.)

Finantsministeren (fortsat): Der kan tænkes flere saadanne Tilfælde, aldeles afseet fra de Feil, som kunne indløbe formedelst Talberegninger i et Arbejde af saa stort Omfang som Finantsloven. Jeg troer derfor, forsaavidt der er Spørgsmaal om den her omtalte Feil og dens Forhold til lignende Feil i Finantsloven, at der ikke er tilstrækkelig Nødvendighed for at lade Sagen gaae tilbage til det andet Thing, eller, med andre Ord, for at foretage en Rettelse af en saadan Ube-tydelighed.

Schytte: Jeg har været blandt dem, som i Udvalget have stemt for Indstillingen, og hvad jeg idag har erfaret af den høitærede Finantsminister er saa langt fra at gjøre det Indtryk paa mig, at jeg derved skulde frasalde min tidligere Mening, at jeg endogsaa er bleven mere bestyrket i den. Den høitagtede Finantsminister har yttret, at Feilen laa deri, at der var blevet bevilget 2 Hovedsummer, og at derefter en feilagtig Sammenlægning var skeet ved Totalsummen, saa at det altsaa ikke i Realiteten kunde have nogen Indslydelse; men det er netop Pointet. Disse 2 Hovedsummer ere ikke bevilgede, der har ingen Afstemning fundet Sted hverken over Specialsummerne eller Hovedsummerne, men blot over Totalsummen, og det er den, der er feilagtig. Sagen hænger, som det er oplyst i Betænkningen, saaledes sammen, at Finantsudvalget i Folkethinget indstillede ved Sagens anden Behandling til Bevilgelse en Sum af 3,484,000 Rbd.; ved denne Behandling blev imidlertid et Ændringsforslag om en Forsøgelse af 22,000 Rbd. vedtaget og lagt til

den oprindeligt indstillede Sum, hvorefter der ved Afstemningen blev bevilget en Sum af 3,506,000 Rbd. Derefter blev ved Sagens tredie Behandling 3 Ændringer vedtagne, som foranledigede dels en Forhøielse, dels et Afdrag i Summen, og endelig blev ved samme Behandling en Totalsum vedtaget, som var feilagtig, fordi den oprindelige Totalsum ikke var rigtigt anført. Hvori Feilen forøvrigt ligger, vil det ikke være muligt at oplyse, uden man havde alle de Optegnelser, som Finantsudvalget har gjort. Feilen kan ligge i en eller anden Feilregning, Feilskrivning eller i andre Omstændigheder; men det er paaapeget i vor Betænkning som sandsynligt, at den ligger i, at man her har overseet, at Gagetillægget til Commandanten i Fredericia er bortfaldet, hvilket netop udgjør en Sum af 400 Rbd., som jo er den, hvorom der her er Spørgsmaal, og der er ogsaa andre Omstændigheder, der tyde paa, at det er muligt, at det er i denne Afdeling af Finantsloven, at Feilen har indsnegret sig. Men Sagen er, som Finantsministeren bemærkede, at Hovedsummerne netop ikke ere bevilgede; der har kun fundet Afstemning Sted ved 2den og 3die Behandling af Totalsummen, og den er feilagtig. Naar nu altsaa Afstemningen skulle have nogen Betydning, og det er jo vistnok det, hvorpaa alle sætte Betydning, mener jeg, at det har en meget stor Realitet, at denne Afstemning er feilagtig, og jeg maa derfor holde mig til den Mening, jeg tidligere har havt, og anbefale Ændringsforslaget til Thinget. En anden Sag er det, at Gjenstanden, hvad jeg meget villig skal indrømme, betragtet som Talstørrelse eller Sum, i og for sig aldeles ikke i Finantsloven kan have nogen synderlig Betydning. Hvad forøvrigt det Dphold angaaer, som vilde opstaae